

POSTANOWIENIE

20 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 20 sierpnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa P.Ż. i M.Ż.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej P. spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 7 stycznia 2025 r., I ACa 1861/23,

1 . odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powodów 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia pozwanemu do dnia zapłaty

UZASADNIENIE

Pozwany P. S.A. z siedzibą w W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 7 stycznia 2025 r., wydanego w sprawie z powództwa P.Ż. i M.Ż. o ustalenie i zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania pozwany oparł o przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazał, że oczywista zasadność składanego środka zaskarżenia wynika z pominięcia dokumentu, w którym oświadczono wolę potrącenia wzajemnych wierzytelności stron.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołanie się na przyczynę kasacyjną przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. jest uzasadnione jeżeli zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni i w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Skarżący zaś powinien uzasadnić tę przesłankę, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia (zob. np. postanowienia SN z 7 grudnia 2023 r., I CSK 5630/22; z 8 listopada 2023 r., I CSK 3494/23; z 20 października 2023 r., I CSK 1631/23 oraz z 25 września 2023 r., I CSK 903/23).

W obecnym stanie prawnym możliwość uwzględnienia instytucji potrącenia w toku postępowania cywilnego ma ograniczony charakter. Może ona przybrać jedynie postać uwzględnienia zarzutu potrącenia, którego skuteczne sformułowanie wymaga spełnienia przesłanek wymienionych w art. 203¹ k.p.c. Wynika to z wykładni słownikowej tego przepisu, nie wzbudzającej obecnie większych wątpliwości w orzecznictwie. Trudno zatem mówić o oczywistej zasadności składanej skargi, skoro ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wydania orzeczenia sprzecznego z powszechnie przyjętym sposobem wykładni zastosowanego przez sąd przepisu prawa.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Mariusz Załucki

(M.M.)

[a.ł]